

[Wilhelm]

mentation fører fuldstændig logisk hen mod det fuldstændige stop.

Boligministeren (Ove Hove):

Må jeg rent indledningsvis sige, at den redegørelse, man har fået forelagt, er regeringens udspil til forhandlinger om den boligløsning, vi skal finde frem til, og under den synsvinkel skal papiret bedømmes, sådan som bl. a. også hr. Schak Nielsen meget tydeligt gav udtryk for det.

Så vil jeg gerne starte med en generel betragtning omkring det, der har været et af hovedpunkterne i eftermiddagens diskussion, nemlig den foreslåede ændrede finansiering af alt nyt boligbyggeri. Forholdet er jo det, at denne indeksslåneordning, som vi foreslår i vort udspil, ikke er det eneste forslag om en ændret finansiering af boligbyggeriet, der har været fremme, siden spørgsmålet om et oplæg til en ny boligpolitisk aftale var fremme.

Sidste sommer rejste Håndværksrådet, Entreprenørforeningen og LO spørgsmålet om overgang til en eller anden form for statsfinansiering af boligbyggeriet, hvilket vil sige, at det er tre store organisationer, hvis medlemmer på forskellig vis er overordentligt berørt af boligbyggeriets finansieringsforhold og det, som vi har skrevet om i udspillet: den stabile byggerytme. Disse organisationer – og jeg nævner dem igen, for at man skal være klar over, at det er vidt forskellige organisationer, nemlig Håndværksrådet, Entreprenørforeningen og LO – foreslår en eller anden statsfinansieringsordning. Det har noget at gøre med, at både Håndværksrådet og Entreprenørforeningen er stærkt interesserede i et stabilt boligbyggeri, fordi man er gået ind i en rationaliseringsproces, en industrialiseringsproces, der igen fører over til både eksport- og importkonkurrence og altså har noget at gøre med et langt større sigte end lige akkurat dette at få lavet en låneordning om.

Må jeg så sige om selve indeksslåneordningen, at vi har lagt denne ordning frem som et forslag til åben diskussion, og vi har i redegørelsen gjort det med en bemærkning om, at de undersøgelser, der er foretaget – for vi har netop foretaget undersøgelser om disse forskellige statslåneordninger osv. – viser indtil nu, at en indeksslåneordning synes at være den bedst egnede låneordning at foreslå, og en del af ordførerne har med visse

forbehold også tilsluttet sig denne tankegang. Men dette, at vi i hvert fald skulle kunne diskutere denne låneform ganske fordomsfrit og se, om det er måden at finansiere på, synes jeg nok skulle kunne vinde almindelig tilslutning.

Vi har naturligvis foretaget forskellige vurderinger af udgifterne, men når der ikke er lagt detailberegninger frem, har det noget at gøre med, hvilke betragtninger man i øvrigt anlægger på en række detailspørgsmål, som skal diskuteres, når man skal diskutere muligheden af at indføre en sådan låneordning. Det har vi fundet rimeligt ud fra en overordnet vurdering af, at indeksslåneordningen, sådan som vi vurderer den i dag sammen med de økonomiske ministerier, synes at være billigere end den nuværende ordning, men vi diskuterer i øvrigt gerne en række detaljer i den forbindelse i kommende forhandlinger.

Og så for at svare en del ordførere under ét på dels nogle spørgsmål, dels måske endda enkelte misforståelser, vil jeg sige, at forslaget går ud på, at 80 pct. af lånebehovet for 9.000 almennyttige boliger skal være indeksslån og for op til 1.200 boliger for unge, som det står i redegørelsen, men at forslaget også går ud på, at en tredjedel af lånebehovet for 26.000 ejerboliger skal være med i billedet. Det vil sige, at det, forslaget går ud på, er, at det er en obligatorisk indeksslåneordning i det omfang, jeg har skitseret her.

Det andet, jeg gerne vil gøre en generel betragtning om, er de bemærkninger, der er faldet om, at nu vil man ejerboligen til livs. Jeg mener, at det både af redegørelsen og også af de ting, som jeg for mit vedkommende har sagt og skrevet om disse problemer, senest den dag, da redegørelsen kom frem her i tinget, fremgår, at vi ikke har noget som helst ønske om at genere ejerboligen, tværtimod. Jeg synes, at et ganske almindeligt regnestykke vil kunne sige, at det ville være aldeles tåbeligt, hvis en regering ville satse på, samtidig med at man foreslår en så beskeden udvidelse af det almennyttige byggeri som fra 7.000 til 9.000 ud af en årsproduktion på 36.000 boliger eller deromkring, at ville udradere det private boligbyggeri, som i dag udgør mere end 80 pct. af vor samlede årsproduktion.

Det ligger da også sådan, at de ting, vi har foreslået i redegørelsen her, ligger der de intentioner bag ved, at stort set skal ejerboligen